

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कलाभिः सहितं सकलं इतोऽस्मत्तः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ धर्म
ततोऽप्रीतस्तथोक्तः सन् भारद्वाजो ब्रवीन्नुप ॥ नार्हसे मां तथा ज्ञातुं घटमानं तव प्रिये ॥ १० ॥ संसुरासुरगंधर्वाः सयक्षोरगराक्षसाः ॥ नालं लोकारणे जेतुं पाल्य
मानं किरीटिना ॥ ११ ॥ विश्वसृग्यत्रगोविंदः प्रतनानीस्तथाजुनः ॥ तत्र कस्य बलं क्रामेद न्यत्र च्यं वकात्प्रभोः ॥ १२ ॥ सत्यं तात ब्रवीम्यघनैतज्जात्वन्यथा भ
वेत् ॥ अद्यैकं प्रवरं कंचित्पातयिष्ये महारथं ॥ १३ ॥ तंच व्यहूँ विधास्यामि योऽभेद्यस्त्रिदशैरपि ॥ योगेन केन चिद्राजन्नुनस्त्वपनीयतां ॥ १४ ॥ न तद्यज्ञातम
साध्यं वा तस्य संख्ये स्ति किंचन ॥ तेन ह्युपात्तं सकलं सर्वज्ञानमिति स्ततः ॥ १५ ॥ द्रोणेन व्याहृतं त्वेवं संशसकगणाः पुनः ॥ आद्वयन्नर्जुनं संख्येददक्षिणामभितो
दिशं ॥ १६ ॥ ततोऽर्जुनस्याथ परैः सार्धं समभवद्रणः ॥ तादृशो यादृशो नान्यः श्रुतो दृष्टोऽपि वाक्चित् ॥ १७ ॥ तत्र द्रोणेन विहितो व्यहूँ राजन् व्यरोचत ॥ चरन्म
ध्यं दिने सूर्यः प्रतपन्निव दुर्दृशः ॥ १८ ॥ तंचाभिमन्युर्वचनात्पितुर्ज्येष्ठस्य भारत ॥ विभेददुर्भेदं संख्ये चक्रव्यूहमनेकया ॥ १९ ॥ सकृत्वा दुष्करं कर्म हत्वा वीरा
न्सहस्रशः ॥ षट्सुवीरेषु संसक्तो दौःशासनिव शंगतः ॥ २० ॥ सौभद्रः पृथिवीपालजहौ प्राणान्परं तप ॥ वयं परमसंत्पृष्टाः पांडवाः शोककर्षिताः ॥ सौभद्रे निहते
राजन् नवहारमकुर्महि ॥ २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पुत्रं पुरुषं सिंहस्य संजयाप्राप्तयौवनं ॥ रणे विनिहतं श्रुत्वा भृशं मे दीर्यते मनः ॥ २२ ॥ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयं
विहितो धर्मकतृभिः ॥ यत्र राज्ञ्येष्मवः शूरा बालेशस्त्रमपातयन् ॥ २३ ॥ बालमत्यंतसुखिनं विचरंतमभीतवत् ॥ कृतास्त्रा बहवो जघ्नुर्ब्रूहि गावल्गणे कथं ॥ २४ ॥
विभिस्तारथानीकं सौभद्रेणामितौ जसा ॥ विक्रीडितं यथा संख्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ २५ ॥ संजय उवाच यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र सौभद्रस्य निपातनं ॥
तत्ते कात्स्न्येन वक्ष्यामि शृणुराजन्समाहितः ॥ २६ ॥ विक्रीडितं कुमारं यथानीकं विभिस्तता ॥ आरुणाश्रयथा वीरादुःसाध्याश्चापि विपुवे ॥ २७ ॥ दावा
न्यभिपरीतानां भूरिगुल्मतुण्ड्रुमे ॥ वनौकसामि वारण्ये त्वदीयानामभूद्रयं ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युवध
संक्षेपकथने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ संजय उवाच समरेऽत्युग्रकर्माणः कर्माभिव्यंजितश्रमाः ॥ सकृन्नाः पांडवाः पंचदेवैर
पिदुरासदाः ॥ १ ॥ सत्त्वकर्मान्वयैर्बुद्ध्या कीर्त्या च यशसा श्रिया ॥ नैव भूतो न भवितानैव तुल्यगुणः पुमान् ॥ २ ॥

कर्तृभिर्मन्वादिभिः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ समर इति ॥ १ ॥ कीर्तिः साधुतयान्यैः कथनं यशः परचित्तचमत्कृतगुणौघः ॥ २ ॥